

32001R0132

L 23/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

25.1.2001

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 132/2001**z dnia 22 stycznia 2001 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i ustanawiające ostateczne pobranie tymczasowego cła nałożonego na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Polski i Ukrainy oraz kończące postępowanie antydumpingowe w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Litwy**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Komisja, rozporządzeniem (WE) nr 1629/2000 ⁽²⁾ (zwanym dalej „tymczasowym rozporządzeniem”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu oznaczonego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 i pochodzącego z Polski i Ukrainy.
- (2) W tym samym rozporządzeniu tymczasowo ustalono, że nie należy nakładać żadnych ceł antydumpingowych na przywóz danych produktów pochodzących z Litwy, także objętych tym samym dochodzeniem, ponieważ ustalono, że taki przywóz nie był dokonywany po cenach dumpingowych.

B. DALSZA PROCEDURA

- (3) W następstwie ujawnienia istotnych faktów i względów, na podstawie których zadecydowano o nałożeniu tymczasowych środków na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Polski i Ukrainy, kilka zainteresowanych stron przedłożyło uwagi na piśmie. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, także umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (4) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000 (Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 12.

- (5) Wszystkie strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Ponadto stronom przyznano okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji.
- (6) Uwagi w formie pisemnej i ustnej, złożone przez strony, zostały rozpatrzone, i gdzie właściwe, wstępne ustalenia odpowiednio zmienione.

C. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (7) Ponieważ żadne nowe argumenty dotyczące produktu objętego postępowaniem oraz podobnego produktu nie zostały przedstawione przez żadną z zainteresowanych stron, potwierdza się stan faktyczny i ustalenia wymienione w motywach 7 i 8 tymczasowego rozporządzenia.

D. DUMPING**1. Litwa****a) Wartość normalna**

- (8) Skarżące, Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA), zgłosiło wiele uwag na temat tymczasowych ustaleń pod niniejszą pozycją:
 - wartość procentowa sprzedaży krajowej z zyskiem dokonanej przez współpracującego producenta eksportującego powinna być bliska zeru, ponieważ rosyjski przywóz po cenach dumpingowych przez większą część okresu dochodzenia powodował obniżenie cen na Litwie,
 - najniższa możliwa wartość normalna konstruowana, oparta na informacjach skarżącego, była powyżej cen eksportowych, w związku z czym musiał istnieć dumping,
 - niska rentowność odnotowana w przypadku litewskiego producenta poddała w wątpliwość jego żywotność w perspektywie średnioterminowej. Jego sprzedaż nie powinna być w związku z tym być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.

- (9) Wszystkie te uwagi zostały dokładnie przeanalizowane. W odniesieniu do kosztu produkcji, należy zauważyć, że został on zweryfikowany i uznany ani za niepewny, ani niezaniżony. Jeśli chodzi o poziom sprzedaży z zyskiem, określono go na podstawie cen tej sprzedaży, które okazały się być powyżej jednostkowego kosztu produkcji, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”). Dokładny poziom sprzedaży z zyskiem nie może być ujawniony ze względu na poufność, ale był on nadal znaczny i mógł, zgodnie z wyżej wymienionym przepisem, być wykorzystany jako podstawa dla określenia normalnej wartości. Jeśli chodzi o wpływ przywozu z Rosji na ceny, został on faktycznie odzwierciedlony w niższych cenach sprzedaży, które, jeśli nie przynosiły zysku, zostały wyłączone z obliczenia wartości normalnej.

b) Cena eksportowa, porównanie

- (10) Wobec braku jakichkolwiek uwag w ramach tych pozycji, potwierdza się tymczasowe ustalenia podane w motywach 11 i 12 tymczasowego rozporządzenia.

c) Margines dumpingu

- (11) Skarżący twierdził, że należało zastosować metodologię porównania transakcji z transakcją w celu ustalenia marginesu dumpingu, ponieważ metoda porównania średniej ważonej ze średnią ważoną ukrywała strategię cenową producenta litewskiego (która rzekomo została przyjęta w celu uniknięcia środków antidumpingowych), a nie odzwierciedlała pełnego stopnia dumpingu.
- (12) Normalna metoda zastosowana w celu ustalenia, czy istnieje dumping, to porównanie średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną wszystkich transakcji wywozowych, zgodnie z art. 2 ust. 11 podstawowego rozporządzenia. Metoda porównania transakcja - transakcja nie została zastosowana z powodu bardzo dużej ilości transakcji (kilka tysięcy) i praktycznych trudności nie do pokonania, związanych z zestawianiem indywidualnych wartości normalnych z indywidualnymi cenami eksportowymi. Skarga ta została w związku z tym odrzucona. Jednakże zauważa się, że nawet porównanie średniej ważonej normalnej wartości z indywidualnymi cenami eksportowymi, które było oparte na modelu regionalnym w cenach eksportowych, wykazało margines dumpingu poniżej poziomu *de minimis*.
- (13) Skarżący twierdził następnie, że skoro ilość transakcji była bardzo duża, należało zastosować kontrolę wyrwykową, przyjąwszy 5 000 ton przesyłek wywozowych i porównując je z podobną sprzedażą klientom krajowym.
- (14) Do celów ustalenia marginesu dumpingu, kontrola wyrwykowa transakcji może być uważana za właściwą, w przypadku gdy produkt objęty postępowaniem obejmuje dużą ilość rodzajów/modeli lub gdy ilość transakcji jest duża, pod warunkiem że próba jest statystycznie ważna lub reprezentuje największą możliwą wielkość sprzedaży, zgodnie z art. 17 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. W tym przypadku istniał tylko jeden pojedynczy rodzaj produktu i tylko jedna z transakcji po stronie wywozującej była

równa lub przekraczała 5 000 ton (żadna po stronie krajowej), podczas gdy całkowita wielkość sprzedana wynosiła kilkaset tysięcy ton. Kontrola wyrwykowa nie była wobec tego uważana za właściwą metodę.

- (15) Potwierdza się margines dumpingu (0 %) ustalony w akapicie 13 rozporządzenia tymczasowego.

2. Polska

a) Wartość normalna, cena eksportowa

- (16) Wobec braku jakichkolwiek uwag w ramach tych pozycji, potwierdza się tymczasowe ustalenia podane w motywach 15–18 rozporządzenia tymczasowego.

b) Porównanie

- (17) Na wstępnym etapie, poziom roszczenia handlowego dotyczącego różnicy cenowej między sprzedażą podmiotom gospodarczym i pośrednikom został odrzucony. Od tego czasu, dany producent eksportujący mógł wyjaśnić sytuację. Sprzedaż na wywóz była dokonywana na rzecz podmiotów gospodarczych, podczas gdy sprzedaż krajowa była dokonywana (z wyjątkiem jednej niereprezentatywnej transakcji) na rzecz pośredników. Na tej podstawie, zastosowano dostosowanie w dół cen w przypadku pośredników. W celu określenia ilościowego tego dostosowania, zryczałtowana suma, odpowiadająca 10 % marginesu brutto (koszty sprzedaży, ogólne i koszty administracyjne powiększonej o zysk ze sprzedaży pośredników), została odjęta od wartości normalnej. Ta zryczałtowana kwota stanowi substytut dla narzutu pośredników. Okazało się również, że takie samo dostosowanie powinno zostać dokonane w przypadku innego producenta eksportującego.

- (18) Na wstępnym etapie dostosowanie sezonowe/posezonowe zostało odrzucone. Producent utrzymywał, że nie było to uzasadnione, ponieważ istniał wyraźny sezonowy wpływ na ceny produktu objętego postępowaniem na rynku wspólnotowym, ale nie było takiego wpływu na ceny azotanu amonu na polskim rynku krajowym. Dlatego ta różnica miała wpływ na obiektywne porównanie ceny eksportowej z wartością normalną, oraz kwalifikowała się do dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. To roszczenie zostało również ponownie rozpatrzone, ale musiało zostać odrzucone, ponieważ okazało się, że istniał również sezonowy wpływ na ceny azotanu amonu na polskim rynku, jako że klienci nie płacili, rzekomo, tych samych cen bez względu na sezon. Nie wpłynęło to zatem na porównywalność cen w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego.

c) Margines dumpingu

- (19) Jedno stowarzyszenie użytkowników sprzeciwiło się, że Komisja nie wzięła pod uwagę deprecjacji złotego w stosunku do euro o około 15 % w trakcie okresu dochodzenia. Zauważyć należy, że średnie miesięczne kursy wymiany były stosowane w obliczeniach, a zatem wyeliminowany został znaczny wpływ na kształtowanie się kursu walutowego.

- (20) Wobec braku innych uwag dotyczących metodologii obliczania marginesu dumpingu, potwierdza się metodologię opisaną w akapicie 20 rozporządzenia tymczasowego. Na tej podstawie, biorąc pod uwagę przyjęte dostosowanie z tytułu poziomu handlu, poniżej ustala się ostateczne marginesy dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących, jak również pozostały margines dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty:

Anwil SA	31,2 %
Zakłady Azotowe Puławy SA	22,3 %
Pozostały margines dumpingu	41,6 %

3. Ukraina

a) Kraj analogiczny, wartość normalna, cena eksportowa

- (21) Wobec braku uwag dotyczących wyboru Polski jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej, potwierdza się tymczasowe wnioski wymienione w motywach 22–24 rozporządzenia tymczasowego.

b) Porównanie

- (22) Na ostatecznym etapie, podstawa porównania została zmieniona z FOB na loco fabryka, z powodu znacznych odległości między fabrykami a granicą. Ponadto, z uwagi na to, że koszty te stanowią bardzo wysoką proporcję cen sprzedaży produktów ładowanych luzem, takich jak produkt objęty postępowaniem, porównanie na bazie FOB mogłoby przynieść niesłuszną korzyść spółkom ukraińskim. Dokonano zatem odpowiedniego dostosowania ceny eksportowej z tytułu kosztów transportu loco fabryka do portu i z tytułu kosztów usług portowych. Jednocześnie wartość normalna została również ustalona na bazie loco fabryka. Współpracujący producenci eksportujący nie zgłosili żadnej uwagi na temat tej zmiany.

c) Margines dumpingu

- (23) Jedno stowarzyszenie użytkowników argumentowało, że Komisja nie wzięła pod uwagę znacznej deprecjacji waluty ukraińskiej podczas okresu dochodzenia i że miało to wpływ na margines dumpingu. Należy zauważyć, że do określenia ceny eksportowej zastosowano dane Eurostatu. Informacje na temat cen eksportowych zawarte w Eurostatie są wyrażone w euro i są dostosowane na podstawie miesięcznych kursów wymiany. Jakikolwiek rzekomy wpływ spadku wartości na metodę zastosowaną przez Komisję do obliczenia marginesu dumpingu zostaje w związku z tym wyeliminowany.
- (24) Z uwagi na zmiany w podstawie porównania z poziomu FOB na loco fabryka, ogólnokrajowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty, wynosi 67,6 %.

E. SZKODA

1. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (25) Wobec braku nowych informacji potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące definicji przemysłu wspólnotowego, jak opisano w motywie 28 rozporządzenia tymczasowego.

2. Przywóz z Polski i Ukrainy

a) Ocena kumulacyjna

- (26) Jeden polski producent eksportujący twierdził, że przywóz azotanu amonu pochodzącego z Polski nie powinien być łączony z przywozem pochodzącym z Ukrainy z uwagi na różnice istniejące w zakresie warunków konkurencji. Roszczenie zostało oparte na takich podstawach, że podczas gdy przywóz z Ukrainy zaniżał ceny przemysłu wspólnotowego średnio o 12,5 %, przywóz z Polski zaniżał ceny średnio tylko o 2,1 %.
- (27) Pod tym względem należy zauważyć, że stosowanie zaniżonych cen stwierdzono zarówno w przypadku Polski, jak i Ukrainy. Ponadto art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie wymaga, żeby zaniżanie cen miało ten sam zakres. Istotnie, potwierdzono, że kumulatywna ocena jest właściwa, ponieważ margines dumpingu jest wyższy niż *de minimis*. Wielkości przywozu z obydwu państw oraz udziały rynkowe mają podobny zakres, znaczny i zwiększony w porównaniu z 1995 r., oraz uwzględniając warunki konkurencji między przywozem z Polski i z Ukrainy, należy zauważyć, że tendencja spadkowa cen jest jednakowa. Ceny eksportowe obydwu państw były znacznie poniżej cen przemysłu wspólnotowego, a jedne i drugie stosowały takie same lub podobne kanały handlu. Wziąwszy pod uwagę powyższe oraz wobec braku jakichkolwiek innych nowych argumentów, potwierdza się ustalenia w motywie 30 rozporządzenia tymczasowego dotyczącego warunków kumulatywnej oceny przywozu z przedmiotowych krajów.

b) Wielkość przywozu

- (28) Dwaj ukraińscy producenci, którzy stwierdzili na tymczasowym etapie, że nie dokonywali wywozu bezpośrednio do Wspólnoty podczas okresu dochodzenia, utrzymywali, że dane Eurostatu zastosowane w celu ustalenia ceny eksportowej różniły się od danych Ministerstwa Statystyki Ukrainy, które zgłaszało znacznie mniejszą wielkość za ten sam okres. Jednakże roszczenie to nie zostało poparte jakimikolwiek dowodami. Ponadto, ponieważ statystyki te są statystykami eksportowymi, co oznacza, że nie każda wykazana w nich sprzedaż zostanie ostatecznie wysłana do określonego miejsca przeznaczenia, stwierdzono, że statystyki eksportowe Eurostatu lepiej przedstawiają sytuację. Ponadto ostatnie dane Eurostatu zostały zweryfikowane i nie stwierdzono żadnych rozbieżności w odniesieniu do danych zastosowanych na wstępnym etapie.

c) Stosowanie zaniżonych cen

- (29) W odniesieniu do marginesów zaniżania cen, jeden polski producent eksportujący twierdził, że średnia marża zysku importerów stosowana do obliczania cen eksportowych franco nabrzeże po opłaceniu cła (DEQ), producentów eksportujących we Wspólnocie, powinna być wyższa niż marża zastosowana do wstępnego obliczenia.
- (30) Pod tym względem wstępne ustalenia Komisji były oparte na zweryfikowanych informacjach przekazanych przez współpracujących importerów we Wspólnocie. Producent eksportujący nie dostarczył nowych argumentów lub dowodów na poparcie, potwierdza się zatem marżę zysku importerów zastosowaną w celu wstępnego ustalenia cen dumpingowych.
- (31) Ten sam producent eksportujący twierdził, że koszty rozładunku stosowane przy obliczaniu cen eksportowych DEQ, powinny wynieść co najmniej 8,50 EUR za tonę zamiast 5,90 EUR zastosowanych we wstępnym obliczeniu.
- (32) Pod tym względem dowody dostarczone przez producenta eksportującego na poparcie jego roszczenia zawierało kilka elementów, które nie stanowiły kosztów rozładunku. W rzeczywistości poprawiona wersja dostarczonych dowodów poparła wstępne ustalenia Komisji, które tym samym zostają potwierdzone.
- (33) W odniesieniu do różnicy cen między azotanem amonu w granulach a azotanem amonu w postaci krystalicznej, skarżący twierdził, że po okresie dochodzenia, w szczególności w sezonie 2000/2001, wyraźna różnica cen między azotanem amonu w postaci granul a azotanem amonu w postaci krystalicznej została zlikwidowana na niektórych rynkach i w związku z tym nie należy stosować żadnej marży. Jeden polski producent eksportujący, jednakże utrzymywał, że marża, w związku z różnicą cen między azotanem amonu w postaci granul a azotanem amonu w postaci krystalicznej, powinna wynosić 10 EUR za tonę, jak w poprzednich przypadkach postępowań antydumpingowych dotyczących azotanu amonu zamiast 5,80 EUR za tonę, którą zastosowano we wstępnym obliczeniu.
- (34) Należy zauważyć, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacje dotyczące okresu następującego po okresie dochodzenia nie powinny normalnie być brane pod uwagę. W toku rozpatrywania, czy rzekomy rozwój cen po okresie dochodzenia powinien być zbędny, stwierdzono, że z uwagi na to, że nie dostarczone zostały dowody, ostatni rozwój cen będzie miał trwały charakter, co czyni nałożenie środków na proponowanym poziomie wyrażnie niewłaściwym, informacje te nie powinny być brane pod uwagę. W odniesieniu do marży pod względem różnicy cen między azotanem amonu w granulach a azotanem amonu w postaci krystalicznej, Komisja oparła swoje podstawowe ustalenia na dostępnym

stanie faktycznym i zastosowała średnią różnicę cen płaconych przez przemysł wspólnotowy podczas okresu dochodzenia.

- (35) Wobec braku nowych dowodów potwierdza się ustalenia podane w motywie 33 tymczasowego rozporządzenia dotyczące obliczeń marginesu zaniżania cen.

d) Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (36) Oprócz czynników ekonomicznych, przeanalizowanych już na wstępnym etapie, informacje dotyczące wpływu wielkości marginesu dumpingu, zwrotu z inwestycji, przepływu środków pieniężnych, płac i zdolności zwiększania kapitału zostały zbadane w odniesieniu do okresu między 1995 r. a okresem dochodzenia. W odniesieniu do zwrotu z inwestycji i przepływu środków pieniężnych, rozwój był bardzo silnie powiązany z rozwojem pod względem rentowności, jak ustalono w motywie 39 rozporządzenia tymczasowego. Płace generalnie odzwierciedlały tendencję związaną z obniżeniem poziomu zatrudnienia, jak ustalono w motywie 40 rozporządzenia tymczasowego. Jeśli chodzi o zdolność zwiększania kapitału, spółki produkujące nawozy stanowią część większych grup i nie zgłoszono żadnych trudności. Jeśli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, wpływ ten nie może być uznany jako bez znaczenia, biorąc pod uwagę wielkość oraz ceny przywozu z przedmiotowych krajów.
- (37) W związku z powyższym wstępne ustalenia dotyczące istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy w okresie dochodzenia zostają potwierdzone.
- ### 3. Związki przyczynowe
- (38) Jeden ukraiński producent twierdził, że na podstawie danych Eurostatu przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Ukrainy wyniósł zaledwie 4 % całkowitej konsumpcji we Wspólnocie, domniemano, że stanowiło to nieznaczną ilość, która nie mogła wyrządzić szkody przemysłowi wspólnotowemu.
- (39) W tym kontekście skutki przywozu towarów pochodzących z Ukrainy zostały ocenione kumulatywnie z przywozem produktów pochodzących z Polski na podstawie art. 3 ust. 4 podstawowego rozporządzenia. W toku ustalania, czy w tym przypadku zostały spełnione warunki kumulacji (motyw 30 tymczasowego rozporządzenia), udziału w rynku przywozu z Ukrainy w całkowitej konsumpcji wspólnotowej nie uznano za nieistotny. Wniosek został wobec tego odrzucony.
- (40) Jeden polski producent twierdził, że jedną przyczyną znacznej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy był fakt, że ceny na zboża spadały od 1996 r. i że spowodowało to nacisk cenowy wywierany przez rolników na ceny sprzedaży producentów azotanu amonu.

- (41) Chociaż następował spadek w cenach zbóż począwszy od 1996 r., zauważa się, że azotan amonu jest surowcem o wysokim stopniu konkurencji cenowej i, w porównaniu z funkcją czynników, takich jak zaobserwowany spadek cen spowodowany szkodliwym dumpingiem, jakkolwiek nacisk niżkowy na ceny wywierany przez rolników nie mógłby mieć w związku z tym decydującego wpływu na ceny rynkowe i nie mógłby sam być przyczyną wyrządzonej szkody. Ten argument prowadzi wobec tego do wniosku, że nie było przerwy w związku przyczynowym między dumpingiem a stwierdzoną szkodą.
- (42) Jedno stowarzyszenie użytkowników twierdziło, że Komisja nie uwzględniła odpowiednio niektórych czynników, które rzekomo spowodowały spadek cen azotanu amonu i wskutek tego szkodę wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu, taką jak malejąca konsumpcja oraz rzekomo niewystarczające działania racjonalizacyjne podjęte przez przemysł wspólnotowy - udowodnione, między innymi, przez niski stopień wykorzystania zdolności.
- (43) Ponadto stowarzyszenie importerów twierdziło, że przyczyną szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu jest globalna nadwyżka przemysłu.
- (44) W odniesieniu do zagadnienia malejącej konsumpcji przeanalizowano ją w tymczasowym rozporządzeniu i ze względu na brak nowych ustaleń potwierdzono ustalenia tymczasowego rozporządzenia.
- (45) W odniesieniu do działań racjonalizacyjnych podjętych przez przemysł wspólnotowy należy zauważyć, że przeprowadzono wiele inwestycji, niezależnie od rozwoju zdolności produkcyjnej produktu objętego postępowaniem, a pewna ilość zakładów została ostatnio zamknięta, co spowodowało spadek zdolności produkcyjnej oraz liczby pracowników. Stwierdzono, że wskazuje to, że zostały podjęte wystarczające działania racjonalizacyjne.
- (46) W odniesieniu do stopnia zdolności wykorzystania oraz kwestii globalnej nadwyżki przemysłu należy przypomnieć, że na wstępnym etapie wskaźnik ten nie był uważany za znaczący w odniesieniu do sytuacji przemysłu wspólnotowego (patrz: motyw 35 rozporządzenia tymczasowego). Ponadto, podczas gdy nadal może istnieć pewna nadwyżka w danym przemyśle, ten element nie został uznany za mający jakiegokolwiek wpływ na zerwanie związku przyczynowego ustalonego między dumpingiem a szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu.
- (47) W związku z powyższym i wobec braku jakichkolwiek nowych informacji, potwierdza się wstępne ustalenia opisane w motywach 46–49 rozporządzenia tymczasowego.

4. Interes Wspólnoty

- (48) Jedno stowarzyszenie użytkowników twierdziło, że środki antydumpingowe zmniejszyłyby dochód brytyjskich rolników, tym samym stawiając ich w znacznie trudniejszej sytuacji ekonomicznej.
- (49) Pod tym względem, na podstawie informacji dostarczonych przez stowarzyszenie użytkowników, stwierdzono,

że podczas okresu dochodzenia nawozy stanowiły średnio 6 % całkowitych kosztów produkcyjnych dla rolników.

- (50) Biorąc pod uwagę, że przywóz z przedmiotowych krajów stanowił zaledwie 9 % konsumpcji azotanu amonu na rynku wspólnotowym (11 % na rynku Zjednoczonego Królestwa), poziom cła antydumpingowego oraz fakt, że tylko część wynikającego z tego wzrostu cen może zostać przeniesiona na użytkowników, każdy wzrost kosztów produkcyjnych rolników prawdopodobnie będzie niewielki. Ponadto, jeżeli przemysł wspólnotowy podniesie nie tylko wielkość sprzedaży, ale również swoje ceny, każdy taki wzrost cen będzie ograniczony, biorąc pod uwagę istnienie innego źródła zaopatrzenia, tj. przywozu z państw trzecich, które nie podlegają środkom.
- (51) Na podstawie powyższego ograniczony wpływ na rolników nie został uznany za stanowiący nieodparty argument przeciwko nałożeniu środków antydumpingowych.
- (52) Na podstawie powyższego potwierdza się wstępne ustalenia w motywie 53 rozporządzenia tymczasowego.

F. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Zakończenie postępowania w odniesieniu do Litwy

- (53) Z uwagi na ustalenia dotyczące przywozu towarów pochodzących z Litwy, należy zakończyć postępowanie w odniesieniu do tego kraju.

2. Poziom zniesienia szkody

- (54) Zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia, cło antydumpingowe powinno odpowiadać marginesowi dumpingu, chyba że margines szkody jest niższy. W celu ustanowienia poziomu środków, które zostają ostatecznie nałożone, ustalono poziom zniesienia szkody.
- (55) Należy zauważyć, że argumenty i odpowiadające im ustalenia dotyczące dostosowań dokonanych z tytułu różnicy cen między azotanem amonu w granulach a azotanem amonu w postaci krystalicznej w kontekście obliczania zaniżania cen, jednakowo odnoszą się do obliczania marginesów szkody.
- (56) Ponadto, szczególnie w odniesieniu do obliczania marginesów szkody, skarżący stale powtarzał swoją deklarację, że marża zysku, którą przemysł wspólnotowy mógłby uzyskać przy braku szkodliwego dumpingu, powinna wynieść co najmniej 10 %. Jednakże nie dostarczono żadnych nowych dowodów w tym zakresie. Jednocześnie polski producent eksportujący twierdził, że należy zastosować marżę zysku w wysokości 5 %, podobnie jak w poprzednich przypadkach postępowań antydumpingowych dotyczących nawozów. Jak określono w motywie 56 rozporządzenia tymczasowego, przyjmując wysokie zyski osiągnięte przez przemysł wspólnotowy w latach 1995 i 1996 w odniesieniu do produktu objętego niniejszym postępowaniem, uznano, że marża zysku w wysokości 8 % raczej mogłaby zostać osiągnięta przy braku szkodliwego dumpingu.

- (57) W związku z powyższym metoda zastosowana do ustalenia marginesu szkody, opisana w motywie 56 rozporządzenia tymczasowego, zostaje potwierdzona.

3. Forma i poziom ostatecznych środków

- (58) Skarżący twierdził, że pojawiły się oznaki powstania nowej formy azotanu amonu, np. mieszanek azotanu amonu z innymi produktami, którego jedynym celem jest omijanie ewentualnych środków antydumpingowych nałożonych na azotan amonu. Zwraca się uwagę organów celnych na to zagadnienie.
- (59) W świetle powyższego stwierdzono, że zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia, ostateczne cło antydumpingowe powinno być nałożone na poziomie stwierdzonych marginesów szkody, z wyjątkiem jednego polskiego producenta eksportującego, w przypadku którego ostateczne cło antydumpingowe powinno być nałożone na poziomie stwierdzonego marginesu dumpingu.
- (60) W celu zapewnienia skuteczności środków oraz zniechęcania do manipulowania cenami, co zaobserwowano w niektórych poprzednich postępowaniach dotyczących nawozów, zostaje potwierdzone, że cła powinny być nałożone w formie określonej kwoty za tonę. Stawki tych cel są następujące:

Kraj	Podstawa cła antydumpingowego w %	Stawka cła (EUR za tonę)
Polska		
Anwil SA	25,2	23,13
Zakłady Azotowe Puławy SA	22,3	20,65
Wszystkie inne spółki	30,5	26,91
Ukraina		
Wszystkie spółki	43,4	33,25

- (61) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych spółek, określone w niniejszym rozporządzeniu, zostały ustanowione na podstawie ustaleń dokonanych w ramach obecnego dochodzenia. W związku z tym, odzwierciedlają one sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia w odniesieniu do danych spółek. Te stawki cła (w przeciwieństwie do stawki cła obowiązującego dla całego kraju i stosowanego do „wszystkich innych spółek”) odnoszą się wyłącznie do przywozu towarów pochodzących z danego kraju i wytwarzanych przez dane spółki, czyli przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty, wytworzone przez inną spółkę, niewymienione w części operacyjnej niniejszego rozporządzenia z nazwy i adresu, także podmioty powiązane ze spółkami, które zostały szczególnie wymienione, nie mogą korzystać z tej stawki i stosują stawkę cła odnoszącą się do „wszystkich innych spółek”.
- (62) Wszelkie roszczenia dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego (na przykład po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być bezzwłocznie kierowane do Komisji ⁽¹⁾, wraz ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmian w działalności spółki w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozowej, związanej na przykład z taką zmianą nazwy lub zmianami odnośnie do podmiotów zajmujących się produkcją i sprzedażą. Komisja, jeśli uzna za stosowne, po konsultacji z Komitetem Doradczym wprowadzi właściwe zmiany do rozporządzenia poprzez aktualizację wykazu spółek korzystających z indywidualnych stawek cła.

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds Handlu
Dyrekcja B
TERV 0/10
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruksela

4. Pobieranie tymczasowych cel

- (63) W związku z zakresem stwierdzonych marginesów dumpingu oraz w świetle poziomu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uznaje się za niezbędne, by kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego, nałożone tymczasowym rozporządzeniem, tj. rozporządzeniem (WE) nr 1629/2000, zostały ostatecznie pobrane w wysokości odpowiadającej stawce cła nałożonego ostatecznie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu innego niż w postaci roztworu wodnego i mieszanin azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami nie będącymi nawozami, o zawartości azotu w masie przekraczającej 28 %, oznaczonego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 oraz pochodzącego z Polski i Ukrainy.

2. Wysokość cła w EUR za tonę dla produktów produkowanych przez następujące spółki ustala się następująco:

Kraj	Spółka	Wysokość cła (EUR za tonę)	Dodatkowy kod TARIC
Polska	Anwil SA ul. Toruńska 222, 87–805 Włocławek Polska	23,13	A174
	Zakłady Azotowe Puławy SA Al. Tysiąclecia P.P. 13, 24–110 Puławy Polska	20,65	A175
	Wszystkie inne spółki	26,91	A999
Ukraina	Wszystkie spółki	33,25	

3. W przypadku gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem ich do swobodnego obrotu i z tego powodu, do celów ustalenia wartości celnej, cena faktycznie zapłacona bądź należna jest przeliczana proporcjonalnie zgodnie z art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, cło antydumpingowe obliczone na podstawie powyżej ustalonych wartości, zostanie zmniejszone o procent odpowiadający części ceny faktycznie zapłaconej bądź należnej.

4. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że ustalono inaczej.

5. Postępowanie dotyczące przywozu azotanu amonu pochodzącego z Litwy zostaje zakończone.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego w zastosowaniu rozporządzenia (WE) nr 1629/2000 w sprawie przywozu azotanu amonu pochodzącego z Polski i Ukrainy, są pobierane w stawce ostatecznie nałożonego cła. Zwalnia się kwoty przewyższające stawkę ostatecznego cła antydumpingowego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 40.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 stycznia 2001 r.

W imieniu Rady

A. LINDH

Przewodniczący
